

риградскитѣ българи. Въ сѣщото писмо Чинтуловъ съобщава, че въ събора се повдигналъ голѣмъ споръ около приемането на прѣдставителитѣ отъ Македония.³⁰ Спорътъ билъ рѣшенъ благодарение на Кръстевичъ — „Богъ да го поживи на народа ни“, пише въ скоби Чинтуловъ. Кръстевичъ изложилъ ясно необходимостта да се приематъ македонскитѣ прѣдставители и заявилъ, че поема отговорността за това прѣдъ Али паша. Македонцитѣ били приети въ събора съ „браво“ и ржкоплѣскания. Отварянето на събора се отложило за 23 февруари, за да не бждѣло въ недѣленъ день, защото прѣсмѣтнали, че могатъ да се събератъ 4 — 5 хиледи души любопитни. Накрай въ това писмо Чинтуловъ се оплаква, че общинскитѣ писарѣ въ Сливенъ му билъ прѣписалъ много лошо инструкциитѣ, та затова иска да му ги прѣпишатъ отново и да си кажатъ мнѣнието кого искатъ за екзархъ (Арх. Гр. № 318). — Писмото отъ 19го III съобщава, че приготвениятъ адресъ до Великия Везиръ въ благодарностъ за рѣшаванieto на черковния въпросъ и за позволенieto да се свикатъ народни прѣдставители билъ вече поднесенъ. Везирътъ казалъ при това лаконично: „Българскитѣ народъ благодари, а патриктѣ скърби“. Писмото съобщава още какъ вървятъ разискванията по устава и какви сж внесенитѣ измѣнения. Съгласно напжтванията, които ималъ, Чинтуловъ прѣдложилъ, проектътъ до правителството за избиране на екзархъ да бжде подписанъ и отъ прѣдставителитѣ, но прѣдложението му не се приело, понеже било противно на нѣкакъвъ царски редъ (Арх. Гр. № 323). На 16 мартъ Чинтуловъ пише на сливенци, че получилъ писмото имъ отъ 1 с. м. и чака общанитѣ наставления. Съобщава имъ разискванията около устава и оправдава взетитѣ рѣшения. Слѣдъ като бжде одобренъ отъ прѣдставителитѣ, уставътъ щѣлъ да бжде поднесенъ на Портата за потвърдяване, а послѣ вече ще се пристъпи къмъ избиране на екзархъ. Работата могла да продължи още два или три мѣсеца, затова Чинтуловъ, винаги внимателенъ къмъ смѣткитѣ си, прѣдупрѣждава сливенци, че двумѣсечниятъ срокъ за заплатата му се е свършилъ и ги моли да му пратятъ пари за продължаване на командировката, за да не му ставало стоенето въ Цариградъ „бодливо“ (Арх. Гр. № 321). Писмото отъ 23. III. прѣдава, каква тревога се вселила въ прѣдстави-